

27 АПРИЛИЙ 1866

На тоя день съмъ азъ роденъ.
За други — както всеки день!
За мене . . . съ мило рождане
неволята роди се съ мене.

И съ нея тръгнахъ азъ по святъ,
и въ нея наидохъ благодать —
че азъ очите ми отвори
за туй което Богъ говори.

Азъ въ тоя говори, вдахохъ слухъ
и всичко що видяхъ и чухъ,
безъ укротения словесни,
напахъ го въ моите вени песни.

Во тяхъ е целий ми животъ,
и на трудитъ ми зрелий плодъ . . .
Берете! Той е зарадъ бране,
и гладний сито ще нахрани.

На тоя день съмъ азъ роденъ.
Сега познахъ че тоя день
роди се Божията воля —
и въ менъ и въ моята неволя!

ОБИЧАМЪ

Обичамъ туй което обещава,
ня бъдаше което е залогъ,
за да твърдан, което отрицава
и дявола почита въ своя Богъ.

Обичамъ туй което се отрича,
по семето творещия се знакъ,
отречено което се обрича,
обречено що се отрича пакъ.

Обичамъ туй което е предтеча,
на себе си, и пъть само си грея;